

Biografija mr Mirka Petrovića

Mr Mirko Petrović rođen je 1965. godine u Beogradu. Diplomom osnovnih studija i titulu magistra stekao je na Pravnom fakultetu Univerziteta u Beogradu. Radno iskustvo gradio je u naučnoistraživačkim ustanovama i institucijama javne uprave. Od 1990. do 2000. godine, na Balkanološkom institutu Srpske akademije nauka i umetnosti, bavio se naučnim radom, a predmet njegovog istraživanja bilo je stvaranje i funkcionisanje Kraljevine Srba, Hrvata i Slovenaca. Između 2000. i 2004. godine na dužnosti je saveznog sekretara za zakonodavstvo u Vladi SRJ i Savetu ministara Srbije i Crne Gore. Generalni direktor Kompanije „Dunav osiguranje“ a.d.o. postaje 2004, da bi na čelu Kompanije ostao do 2009. godine, kada je preuzeo funkciju savetnika generalnog direktora kontrolisanog društva „Dunav re“. Za generalnog direktora Direkcije za zakonodavne poslove Narodne banke Srbije (NBS) imenovan je 2010. godine, a u septembru 2012. prelazi na položaj generalnog direktora Zavoda za izradu novčanica i kovanog novca „Topčider“ Narodne banke Srbije. U avgustu 2014. godine, Mirko Petrović ponovo preuzima dužnost generalnog direktora Kompanije „Dunav osiguranje“ a.d.o.

Mr Mirko Petrović autor je petnaest naučnih radova u oblasti međudržavnih odnosa i međunarodnog prava, kao i monografije o odnosima crkve i države u Kraljevini SHS. Tokom svoje bogate radne karijere bio je i predsednik Upravnog odbora Košarkaškog kluba „Crvena zvezda“ – od avgusta 2005. do avgusta 2008, kao i član Upravnog odbora sportskog društva „Crvena zvezda“ od 2002. do 2003. godine. Bio je i narodni poslanik u Skupštini Republike Srbije od 1990. do 1997, i od 2000. do 2001. godine. Oženjen je i otac je dvoje dece.

Mr Mirko Petrović

PLAN I PROGRAM RADA TENISKOG SAVEZA SRBIJE 2015–2018.

Kao prioritete u svom radu na funkciji predsednika Teniskog saveza Srbije vidim popularizaciju tenisa, razvojne programe za poboljšanje rada u klubovima i povećanje broja

igrača, kao i pomoć klubovima u razvitku igrača i poboljšanju infrastrukture, uz razvoj vrhunskog juniorskog programa.

1. Unapređenje rada TSS-a

Završetak sportske karijere zlatne generacije srpskog tenisa otvara pitanje kako i na koji način ići dalje. Očigledna je potreba da se na viši i mnogo funkcionalniji nivo podigne rad Teniskog saveza Srbije, kako bi se u ovom delikatnom trenutku stvorili uslovi za napredovanje tenisa u našoj zemlji. To unapređenje mora da bude višestruko i na svim nivoima, od pomoći klubovima u razvoju takmičara i poboljšanju infrastrukture, preko povećanja broja igrača i omasovljenja bavljenja tenisom, do razvoja vrhunskog juniorskog programa kao preduslova za kontinuitet u dobrim sportskim rezultatima. Smatram da je ovo poslednji trenutak da se preduzmu ozbiljni koraci i tenis osnaži – pre svega u svojoj bazi – te da pokušamo da ostvarimo vrhunske domete u sportu koji svi toliko volimo. Da se radi o poslednjem, da ne kažem i odsudnom trenutku, govori i podatak da je od 2009. godine do danas broj registrovanih tenisera u Srbiji skoro prepolovljen, i to u periodu kada TSS ima prvog igrača sveta na ATP listi, osvojen Dejvis kup i odigrano finale Fed kupa.

Jasno je da moramo obezbediti da Upravni odbor neuporedivo bolje funkcioniše, budući da se u njegovoj nadležnosti i delokrugu rada, na osnovu statuta, nalaze najbitnija pitanja koja se tiču opstanka i rada Teniskog saveza Srbije. Već na prvi pogled nameće se potreba za mnogo aktivnijom ulogom članova UO u finansiranju i pružanju materijalne pomoći TSS-u, u donošenju strateških odluka i kompletne strategije razvoja, kao i ozbiljan angažman u prilikama kada treba proceniti šta je stvarno učinjeno i kada treba oceniti valjanost rada i funkcionisanja pojedinih programa. UO treba da bude dinamično telo koje će biti lokomotiva, a ne usko grlo TSS-a.

Teniski savez Srbije sve svoje snage mora posvetiti onome što je osnovni razlog njegovog postojanja, odbacujući podele unutar organizacije i bavljenje samim sobom. Čvrsto sam rešen da sve ljude, ustanove i preduzeća koji žele dobro našem sportu okupim i ukažem im kako u svom domenu mogu da doprinesu dosezanju zajedničkog cilja. Jedan od osnovnih principa na kojima bih želeo da radim jeste tešnje povezivanje s teniskim klubovima i upoznavanje s njihovim problemima. Tako ćemo dobiti jasniju sliku o tome na koji način treba postaviti i uobličiti programe njihovog rada i kako im pružiti pomoć u cilju razvoja tenisa.

Stalnim praćenjem rada svih odbora koje postavlja UO stekli bismo jasnu sliku kako se i na koji način radi, i s kakvim se problemima susrećemo. Želim da kreiram ambijent u kome će svako osetiti korisnost i važnost posla kojim se bavi. Smatram da obaveze i odgovornosti stalno zaposlenih u Teniskog savezu Srbije moraju biti precizno definisane, kao i da zaposleni u TSS-u, poštujući princip neutralnosti, ne mogu biti predsednici ili članovi odborā TSS-a. Od njih se očekuje da pruže odgovarajuću tehničku podršku radu pojedinih odbora i realizaciji odluka koje odbori donose.

Sednice Upravnog odbora, kao i svih odbora koje postavlja UO, samo u izuzetnim slučajevima mogu biti elektronske, jer ozbiljna pitanja o kojima se donose ozbiljne odluke zahtevaju neposredno prisustvo i rad licem u lice, uz svaku pozitivnu ljudsku interakciju.

Smatram da treba povećati broj članova UO koji dolaze direktno iz klubova, odnosno regionā. Uz dosadašnja četiri člana UO koje daju klubovi, predložio bih da se na regionalnim skupštinama klubova biraju dodatna četiri člana Upravnog odbora TSS-a.

Rad Teniskog saveza Srbije, njegovog UO i odborā koje bira UO mora biti dostupan javnosti. Sve odluke i zapisnike sa sastanaka treba objavljivati na sajtu TSS-a.

2. Stabilno finansiranje Teniskog saveza Srbije

S obzirom na izuzetno tešku ekonomsku situaciju u zemlji, neophodno je uložiti ogromne napore kako bi se obezbedio adekvatan budžet TSS-a. Zamolićemo za pomoć sve one koji vole tenis a u prilici su da pomognu. Sredstva ćemo obezbeđivati kako od Ministarstva sporta tako i od kompanija koje deluju u privatnom i javnom sektoru. Racionalizacija troškova mora se očitovati na svim nivoima, sredstva usmeravati planski, a rezultati njihovih ulaganja konstantno vrednovati. Uz obezbeđivanje većeg broja sponzora i donatora, pokušaćemo da sprovedemo programe koji bi Savezu omogućili da i sâm pribavlja sredstava, pre svega u okvirima međunarodne saradnje.

Pred nama je zadatak da izvršimo reviziju dosadašnjeg poslovanja TSS-a kako bi se objektivno sagledalo trenutno finansijsko stanje i utvrdile odgovarajuće procedure koje će obezbeđivati efikasno i racionalno upravljanje sredstvima.

3. Razvojni programi u cilju povećanja broja igrača u klubovima

Možda i najvažniji segment mog programa jeste omasovljavanje našeg sporta širom Srbije. Ekonomska situacija u zemlji ne ide nam naruku, pa tim pre svi zajedno moramo svojski da se potrudimo i zainteresujemo decu za tenis, omogućavajući im što povoljnije uslove da se bave belim sportom. Pre svega treba u delo treba sprovesti program tenis 10s u svim klubovima širom Srbije. U tu svrhu formirao bi se tim stručnih ljudi koji bi na tome radio. TSS bi, sa svoje strane i u ovom trenutku, uložio dodatni napor da preko lokalnih samouprava u gradu nađe načina da se pomogne taj program, a potom bi, u saradnji s klubovima, sproveo obuku i edukaciju trenera kako bi se ta deca dugoročno zadržala u tenisu.

Moramo zaustaviti tendenciju osipanja dece iz tenisa i pronaći metode i načine da ih dugoročno vežemo za naše klubove. Smatram i da se mi sami moramo promeniti. Realno sagledajmo situaciju i prilagodimo se uslovima koji su – treba li naglašavati – teški i loši za svaki sport, pa i za tenis. Fokusirajmo zato znanje i iskustvo naših stručnih ljudi iz ove oblasti na konkretnu pomoć u realizaciji ovog programa, jer drugog puta nema.

Izgradnja metoda rada s decom uzrasta od sedam do deset godina, uniformnost programa na celoj teritoriji Srbije uz stalne obuke trenera i pružanje pomoći klubovima u logistici – to su vrlo konkretni koraci koji će dati rezultate. Privući ćemo decu neprestanim popularisanjem tenisa po gradovima, i to nizom akcija koje se, doduše, već sprovode, ali ih sada treba staviti u jedan novi okvir. Kad to kažem, na umu imam pre svega akciju Sportom protiv nasilja, kao i otvorene škole tenisa. Komuniciraćemo s lokalnim samoupravama, a akcije sprovoditi u tesnoj saradnji s lokalnim klubovima koji bi na taj način promovisali sebe i svoj rad privlačeći mnogo više dece u teniske škole. Tenis nikad neće biti omasovljen sport kao neki drugi, ali ako za dve-tri godine ponovo budemo imali 5.000 registrovanih igrača, znaćemo da smo ostvarili cilj koji u ovom času zadovoljava naše ambicije.

Tenis treba da bude zabavan deci i jeftin njihovim roditeljima. Tu je ključ valjanosti programa koji moramo da im ponudimo. U klubovima ćemo reorganizovati rad s decom kada izađu iz programa 10s, smanjiti broj individualnih treninga i nastaviti rad po grupama kako bi se što više dece zadržalo u tenisu. Do izražaja ćemo dovesti motivisanost trenera i njegovo znanje da organizuje ovakav rad na grupnom treningu, kao i saradnju s klubovima oko postavke što boljeg koncepta organizacije.

Želja mi je da se u ovaj program ulože sredstva kako za organizaciju seminara za obuku trenera tako i za obezbeđivanje opreme za sprovođenje programa u delo. Potrebne su nam

loptice, mreže i reketi, kao i posebna stimulacija za klubove koji budu pokazali najbolje rezultate.

4. Reorganizacija vrhunskog juniorskog programa

Teniska, ali i šira sportska javnost od nas očekuje da u kontinuitetu postizemo vrhunske rezultate i u ženskom i u muškom tenisu.

Stojimo pred važnim i nimalo lakim zadatkom da uspostavimo sistem prepoznavanja i odbira talentovane dece mlađeg uzrasta, pri čemu ćemo ih pratiti i uključivati u rad pod okriljem TSS-a. Testiranje i praćenje te dece vršili bi treneri zaposleni u TSS-u, i to u kontinuitetu tokom cele godine. Tako bi se gradila i izgradila još jedna veza između TSS-a i klubova.

Igrače kojima pomaže TSS podelili bismo u dve grupe. Jednu bi činili takmičari koji već pokazuju vrhunske rezultate u svojim uzrasnim kategorijama i čiju bi selekciju sprovedili vrhunski stručnjaci, koji bi potom izneli procenu TSS-u da su posredi igrači koji mogu biti budućnost našeg reprezentativnog tenisa. Toj grupi igrača obezbedila bi se znatnija finansijska sredstva i s njima bi se potpisivali ugovori na više godina, uz sledeće obaveze: da vrate sredstva ukoliko dostignu određene rezultate i da nastupaju za reprezentativne selekcije. Pored ove grupe igrača postojala bi i jedna šira grupa gde bi se igrači odabirali po dosadašnjem sistemu A i B. Kontinuirano bi se pratio njihov rad, s mogućnošću da pređu u višu grupu. S teniserima iz ove grupe potpisivali bi se obavezujući ugovori kao i sa onima iz elitne grupe.

Formiranje stručnog odbora i stručnog štaba koji bi brinuo o toj deci ključni je faktor u valjanoj primeni ovog programa. Želim da pored našeg najboljeg stručnog kadra u ovaj program uključimo i Marjana Vajdu i GG trenere Novaka Đokovića, koji sigurno, svojim iskustvom i znanjem, mogu mnogo da pomognu i našim igračima i našim trenerima koji će raditi sa odabranom decom. Oni bi bili zaduženi za odbir dece u elitni juniorski tim i pratili bi njihov rad i razvoj. Njima bi se, uz to, obezbedio i uvid u rad i moguće domete takmičara iz A i B juniorskog tima, koji bi potencijalno mogli da pređu u elitni tim. Smatram da bismo posredstvom njihovog stručnog autoriteta dobili maksimalno objektivan odnos prema talentu naših najboljih juniora.

5. Organizacija međunarodnih turnira i sistem takmičenja u zemlji

Smatram da je neophodno uraditi analizu potreba za međunarodnim turnirima koji se organizuju uz pomoć TSS-a, pre svega za 2015. godinu, a svakako treba odmeriti i precizno

proceniti na koji način i u kom ćemo broju moći da organizujemo te turnire nakon 2015, kada na snagu stupaju nova pravila ITF-a u organizaciji fjučers (futures) turnira. Kako znamo i umemo, pronaći ćemo način da obezbedimo dovoljan broj turnira našim perspektivnim igračima, jer im i tako smanjujemo troškove bavljenja tenisom. Dvadeset dva fjučers turnira godišnje, koliko ih se sada igra, nije broj koji nam odgovara. Treba ga, naime, smanjiti na četrnaest do šesnaest fjučersa za godinu dana, pri čemu bi se pomoć organizatorima turnira pružala kao i do sada. Što se tiče turnira TE i ITF 18U, tu bismo zadržali dosadašnji broj od dvanaest turnira, sa istim novčanim sredstvima.

Treba uraditi i analizu svih kalendara takmičenja i optimizovati ih i prilagoditi našim ciljevima i aktuelnim okolnostima. Igračima ćemo omogućiti da učestvuju na dovoljno turnira, ali ćemo pritom voditi računa da se što manje opterete budžeti dece za nastupe na takmičenjima. U tom smislu smatram da treba razraditi projekat organizacije lokalnih liga na crvenom i zelenom nivou. Na taj način, naime, deci bismo obezbedili dovoljan broj takmičarskih mečeva s minimalnim troškovima.

Kao još jedan od modela pomoći klubovima, nastojao bih da se obezbedi nagradni fond na ekipnim prvenstvima Srbije.

6. Pomoć klubovima u razvoju takmičara i infrastrukturi

Kao što sam već istakao, klubovi će dobijati pomoć za organizaciju međunarodnih turnira, uz nagradni fond za ekipna takmičenja. Predložio bih i sledeće vrste pomoći koje bi direktno bile usmerene ka klubovima. Klubovima koji prvi put registruju igrača odgovarajući trošak bio bi naknađen, što predstavlja novčanu stimulaciju kluba. Klubovi koji imaju određeni broj registrovanih igrača uživali bi pravo na subvenciju po sledećem modelu: za klub u okviru TSB-a ako ima više od deset registrovanih igrača po terenu koji poseduje, za klub u okviru TSV-a ako ima osam igrača po terenu, te za klub u okviru TSIS-a odnosno TSZS-a ako ima šest igrača i više po terenu – subvencija bi iznosila 50.000 dinara.

Napravio bi se i fond za pomoć klubovima u visini od 3.000.000 dinara za rešavanje pojedinih problema u nabavci opreme (šljaka, linije, mreže, lopte...), ili kao dodatna sredstva za obezbeđivanje infrastrukture (rasveta, renoviranje svlačionica, kancelarija...). Taj budžet bi se

trošio na osnovu kriterijuma koji bi utvrdio Upravni odbor Teniskog saveza Srbije, a klub koji dobije pomoć ne bi mogao za to da konkuriše naredne tri godine. Tako bismo pomogli najvećem broju klubova u okvirima naših mogućnosti.

7. Rešavanje problema NTC

Potrošeno je mnogo reči i davano bezbroj obećanja povodom rešavanje problema NTC, ali se u praksi nije odmaklo dalje od početka. Ekonomske prilike i snaga našeg budžeta određivaće i našu strategiju. TSS će u relativno kratkom vremenskom rasponu morati da se iseli iz prostora u kome se trenutno nalazi, pa stoga ova tema postaje više nego aktuelna. Svakako da se TSS-u, pored kancelarijskog prostora, mora obezbediti i određen broj terena i leti i zimi da bismo mogli da sprovodimo programe koje smo zacrtali. Za rešenje tog problema postoji više pravaca, i to je nešto čime moramo ozbiljno da se pozabavimo. Rešenja se mogu tražiti ili u zakupu celog kluba ili u zakupu određenog broja terena u nekom klubu, kao i u izgradnji spoljnih terena koji bi delom bili pokriveni balonima na lokaciji koju obezbedi TSS. U svakom slučaju, organi Teniskog saveza Srbije moraju naći odgovarajuće rešenje u vremenu pred nama.